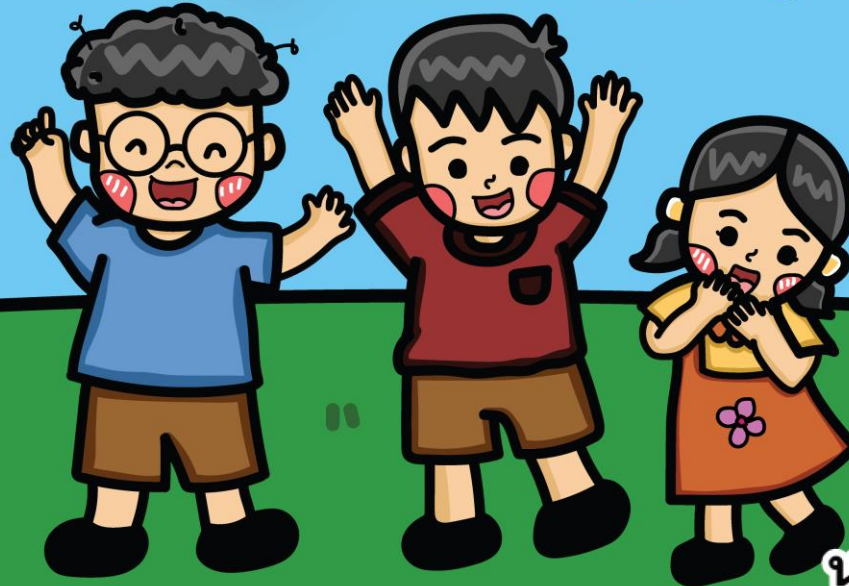
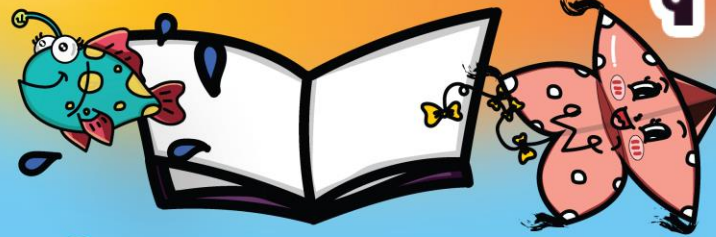

หนังสือส่งเสริมการอ่าน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาพกับ หนังสือของคุณปู่

จัดทำโดย
นายพิพัฒน์ ลีลาทอง และคณะ

คำนำ

หนังสือส่งเสริมการอ่านเล่มนี้เป็นหนังสือที่ใช้อ่านเสริมความรู้ในการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่อง คำประสมในภาษาไทยซึ่งเป็นเนื้อหาที่ใช้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อใช้ในการทบทวนเนื้อหาในเรื่องหลักการประสมคำในภาษาไทย

หนังสือส่งเสริมการอ่านเล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อทบทวนความรู้เกี่ยวกับเรื่องคำประสม และหลักการใช้คำประสม โดยผ่านตัวละครภูผาและผองเพื่อนที่หลุดเข้าไปยังอภิมหาพิภพ เป็นเมืองของตัวอักษรทำให้ต้องทำภารกิจต่าง ๆ เพื่อกลับมายังโลกมนุษย์ เนื้อเรื่องมีความตื่นเต้นน่าสนใจและยังสอดแทรกกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะให้นักเรียนฝึกได้สร้างคำประสม นอกจากนี้ยังมีแบบทดสอบท้ายเล่มให้นักเรียนได้ทดสอบเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจจากการอ่านเรื่องด้วย

ผู้จัดทำหนังสือส่งเสริมการอ่านเล่มนี้หวังว่าจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้อ่านไม่มากนักน้อยผู้จัดทำยินดีรับฟังคำติชมเพื่อนำไปปรับปรุงผลงานและพัฒนาต่อไป

คณะผู้จัดทำ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนรู้ความหมายและความสำคัญของคำประสมในภาษาไทย
เพิ่มเติมจากความรู้ที่ได้รับในบทเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนรู้หลักการประสมคำในภาษาไทย
3. เพื่อให้กับนักเรียนนำความรู้และคำประสมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง
และเหมาะสม

คำแนะนำการใช้หนังสือ

หนังสือส่งเสริมการอ่านเล่มนี้มีเนื้อหาสำหรับนักเรียนที่อยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภายในหนังสือหนังสือมีเนื้อหาให้ความรู้เกี่ยวกับวิชาภาษาไทยเรื่อง คำประสมในภาษาไทย เพื่อให้นักเรียนรู้ความหมายและความสำคัญของคำประสมในภาษาไทยเพิ่มเติม สามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง มีการสอดแทรกกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการสร้างคำประสม และเกร็ดความรู้เพิ่มเติมให้นักเรียนรู้จักคำศัพท์เพิ่มมากขึ้น

นอกจากนี้หนังสือส่งเสริมการอ่านเล่มนี้ ยังมีแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนความรู้ จากการอ่านหนังสือส่งเสริมการอ่าน และเฉลยแบบฝึกหัดเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ และทราบพัฒนาการของตนเอง

ทุกวันหยุดญาติๆ มักจะชวนเพื่อน ๆ ไปที่บ้านคุณปู่ศิลา เพื่อให้คุณปู่เล่านิทานให้ฟังอยู่เสมอ วันนี้ก็เช่นกัน ญาติได้ชวนนภา และอาไป ไปหาคุณปู่เพื่อให้ท่านเล่านิทานให้ฟังเหมือนอย่างเคย

“สวัสดีครับ/สวัสดีค่ะ” ภุมา นภา และอาโป กล่าวสวัสดิ์คุณปู่ คุณป้าตอบรับด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม และบอกกับเด็ก ๆ ว่า “วันนี้เด็ก ๆ อ่านกันเองไปก่อนนะ ปู่ต้องออกไปทำธุระ อย่าตีอย่าชนกันล่ะ ” พร้อมยื่นหนังสือให้แก่เด็ก ๆ “ครับผม/ค่ะคุณปู่” เด็ก ๆ ตอบรับอย่างพร้อมเพรียงกัน

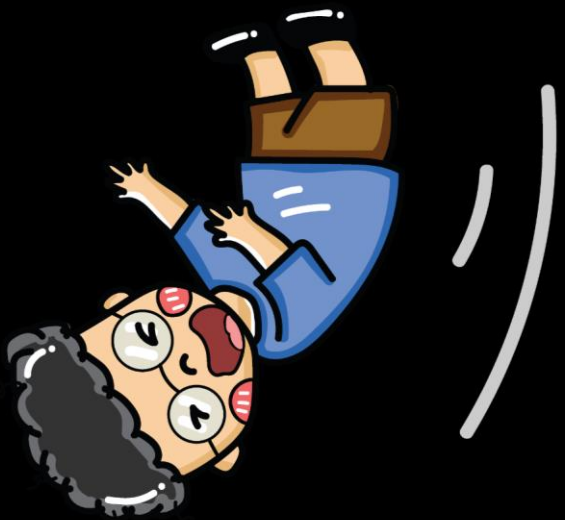
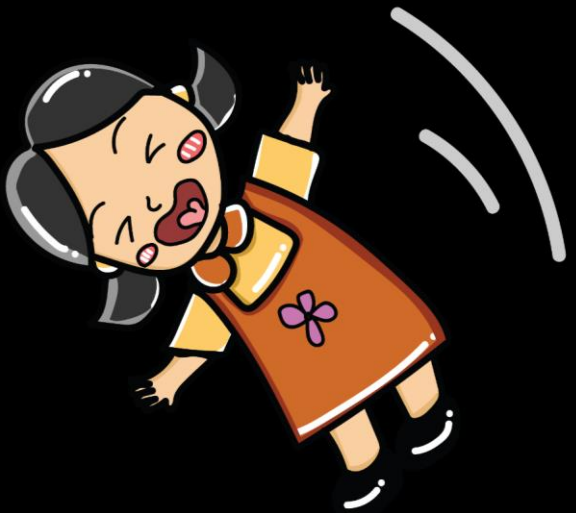
ขณะที่เด็ก ๆ กำลังจะเปิดหนังสือนิทาน รู่ ๆ ก็มีแสงจ้าเปล่งประกายออกมาจากหนังสือ

ทันใดนั้น!!! “อ้าก!!! ช่วยพวกเราด้วย” เด็ก ๆ ตะโกนร้องสุดเสียง เมื่อถูกดูดขึ้นไปลอยเคว้งคว้างอยู่ใน
ห้วงของเวลาระหว่าง อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ซึ่งนั่นกำลังจะทำให้ทุกคนไปพบเจอสิ่งมหัศจรรย์ที่กำลังรออยู่

หลังจากพายูแห่งห้วงเวลาดิ้นสุดลงลง เด็ก ๆ พบว่าพวกเขาอยู่ในสถานที่ที่แปลกประหลาด เพราะสถานที่แห่งนี้ตัวพญานะไทยนั้นมีชีวิต “ที่นี่ที่ไหนกันนะ ทำไมพญานะไทยถึงมีชีวิตล่ะ” นภามถามด้วยความตกใจ “นั่นสิเนาะ อาไปอยากกลับบ้าน ฮือ ๆ” อาไปร้องตอบ “ใจเย็น ๆ ก่อนนะทุกคน เราลองไปหาขอความช่วยเหลือกันเถอะ” ภูผากล่าวแล้วเดินนำเพื่อน ๆ ออกไปหาขอความช่วยเหลือจากผู้ที่อยู่ในบริเวณนั้น

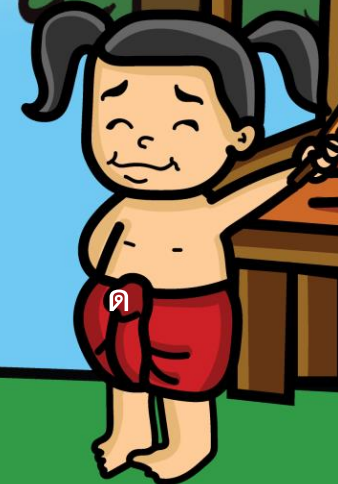

เด็ก ๆ จึงเดินไปยัง ศ.ศาลา ที่อยู่ตรงหน้าเพื่อขอความช่วยเหลือแก่ผู้ที่อยู่ในบริเวณนั้น พวกเขาจึงได้พบกับ ช.ฤาษี และ ด.เด็ก ผมแก่ละ ทั้งสามจึงรีบเข้าไปขอความช่วยเหลือทันที “สวัสดิ์ครับท่านทั้งสองผู้ใจดี ที่นี่คือที่ไหนหรือครับ” ฤผากล่าวถาม “ที่นี่ก็คือ เมืองอักขราพิภพเป็นภพที่เหล่าพยัญชนะไทยมีชีวิต เป็นภพที่คู่ขนานกับภพของเจ้าใจละ ” “พวกเราจะกลับบ้านได้อย่างไรครับท่านฤาษี พวกเราอยากกลับบ้าน” อาโปกล่าวถาม

“เจ้าต้องเดินทางไปยัง เมืองสิงขรบุรี เสียก่อน ข้าจะให้ด.เด็กเป็นผู้นำทางไปส่งเอง” ท่านฤๅษีบอกเด็ก ๆ
“ขอบคุณครับ/ขอบคุณค่ะท่านฤๅษี” เด็ก ๆ กล่าวขอบคุณด้วยความดีใจ
“ตามข้ามาเลย” ด.เด็กบอก แล้วจึงออกนำทาง

ด.เด็กเดินนำมาลักพักก็ถึงหน้าเมืองสิงขรบุรี
“ถึงแล้วครับทุกคน นั่นคือพญาง.งูที่เป็นผู้เฝ้าเมืองนี้ครับ” ด.เด็กกล่าว
“ขอบใจมาก ๆ นะ” ภูผา นภา และอาโป บอก ด.เด็ก ก่อนที่จะเดิน
เข้าไปหาคุณง.งูที่เฝ้าประตูเมือง

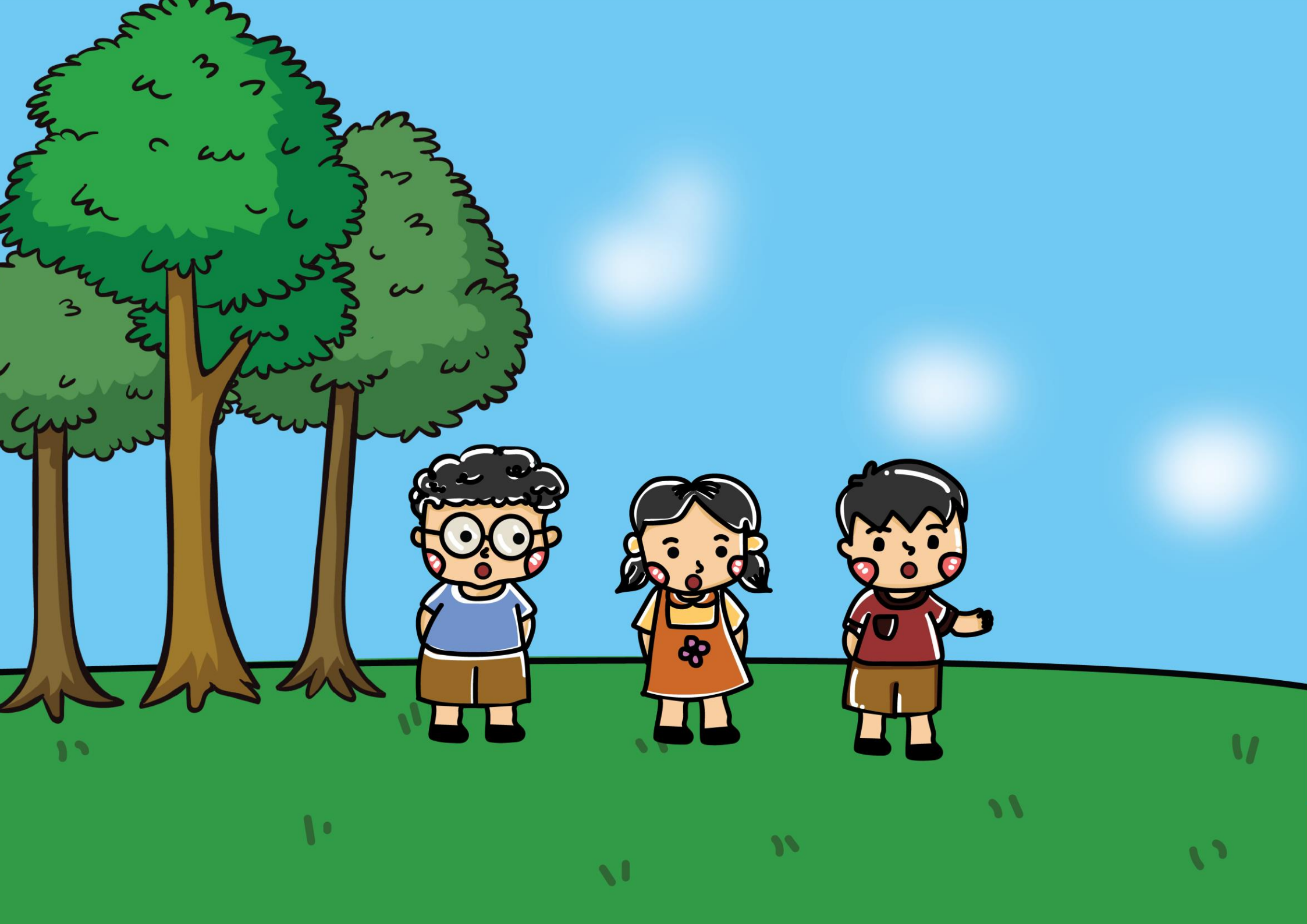

“สวัสดีครับ/สวัสดีค่ะคุณง.งู” เด็กทุกคนกล่าวพร้อมกัน และถามคุณง.งู ว่าจะทำอย่างไรถึงจะได้กลับบ้าน
คุณง.งูจึงบอกว่า “พวกเจ้าต้องทำภารกิจเกี่ยวกับคำประสมให้สำเร็จจึงจะผ่านประตูเมืองนี้ได้”

“คำประสมคืออะไรคะคุณ ง.งู” นภาถาม

“คำประสมก็คือคำที่สร้างจากคำมูลตั้งแต่สองคำขึ้นไป เกิดเป็นคำใหม่ มีความหมายใหม่ แต่ยังมีเค้า
ของความหมายเดิมไงล่ะ” ง.งูล่าว เด็ก ๆ เมื่อได้ยินดังนั้นจึงตั้งใจ และพร้อมทำภารกิจกันอย่างเต็มที่

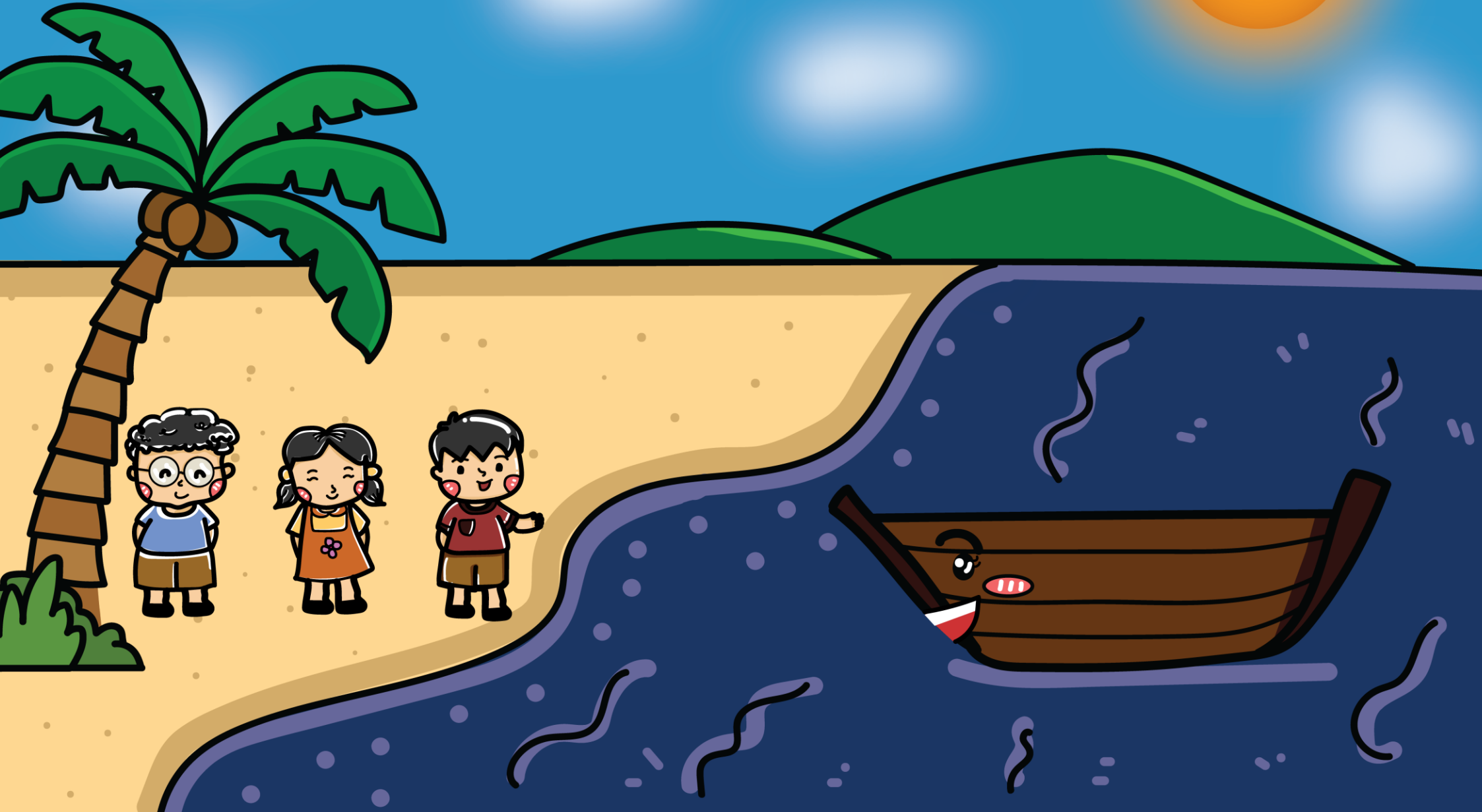

เด็ก ๆ สามารถทำภารกิจได้สำเร็จจึงสามารถผ่านประตูเมืองเข้าไปได้

เมื่อเด็ก ๆ เข้ามาภายในถ้ำ กลับพบแต่ความมืดสนิท
“ทำไมมืดแบบนี้ละ” นภากาศถามเพื่อน ๆ
“เรากลัวจังเลย” อาโปตะโกนร้องด้วยน้ำเสียงที่สั่นเครือ
“ไม่ต้องกลัวนะเพื่อน ๆ จับมือกันไว้” ภูผากล่าว

เมื่อเด็ก ๆ ผ่านประตูเมืองมายังอีกฝั่ง พวกเขาพบว่าที่นี่เป็นทะเลที่สวยงาม และมี ร. จอดเทียบฝั่งอยู่ เด็ก ๆ จึงเข้าไปขอความช่วยเหลือ “คุณ ร. ช่วยพาพวกเรากลับบ้านได้ไหมจ๊ะ” นภากล่าวถาม

“ได้สิ ขึ้นมาตัวข้าเลย” ร.กล่าวตอบรับ ด้วยความเต็มใจ
จากนั้น ร.จึงพาเด็ก ๆ ล่องออกไปยังท้องทะเล

เมื่อล่องเรือไปจนถึงประตู เมืองชลธีพารา ทุกคนได้พบกับคุณ ป.ปลาตัวใหญ่ที่เป็นผู้เฝ้าประตูมาน้ำอยู่
ภูผาจึงถามว่า “คุณป.ปลาช่วยพวกเรากลับบ้านได้ไหมครับ”

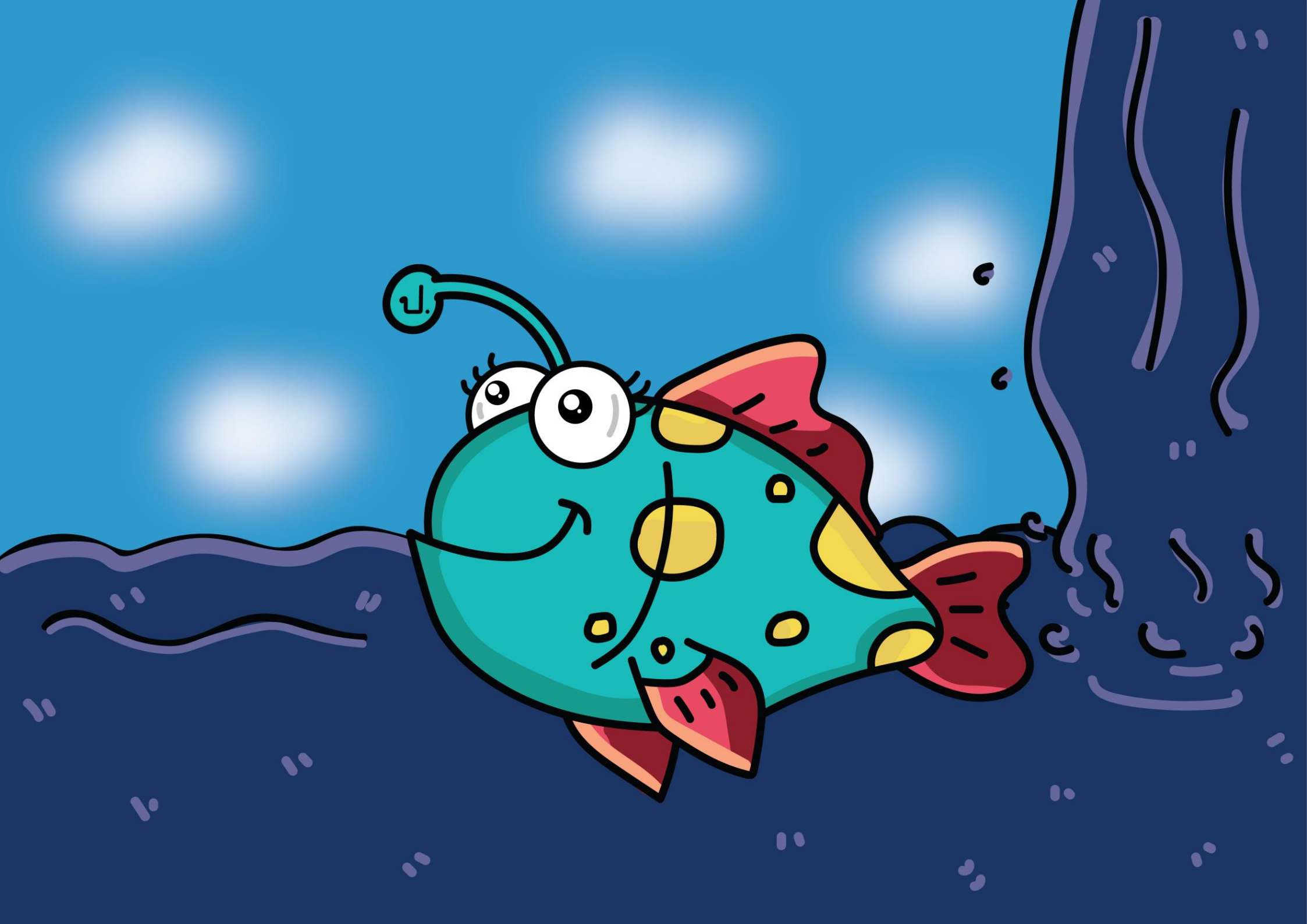

“ได้ดี หากพวกเจ้าทำภารกิจสำเร็จ พวกเจ้าจะสามารถผ่านม่านน้ำไปได้ และได้กลับบ้าน” ป.ปลาตอบ
“พวกเราจะทำให้เต็มที่ค่ะ/ครับ” เด็ก ๆ ตอบด้วยน้ำเสียงที่มุ่งมั่น

เด็ก ๆ สามารถทำภารกิจได้สำเร็จ “พวกเจ้าเก่งมาก ๆ เอาล่ะพวกเจ้าทุกคนสามารถผ่านม่านน้ำของข้าได้”
ป.ปลา กล่าวอย่างชื่นชม และเด็ก ๆ ก็กล่าวขอบคุณ ป.ปลา ที่ช่วยเหลือจากนั้นจึงออกเดินทางต่อ

เมื่อผ่านประตูเข้ามา เด็ก ๆ ทั้งสามคนต่างตกใจเป็นอย่างมาก เพราะตัวของพวกเขากำลังหล่นลงจากท้องฟ้า ทุกคนต่างกรีดร้องด้วยความตกใจ และตะโกนขอความช่วยเหลือ “ช่วยด้วย ใครก็ได้ช่วยพวกเราด้วย”

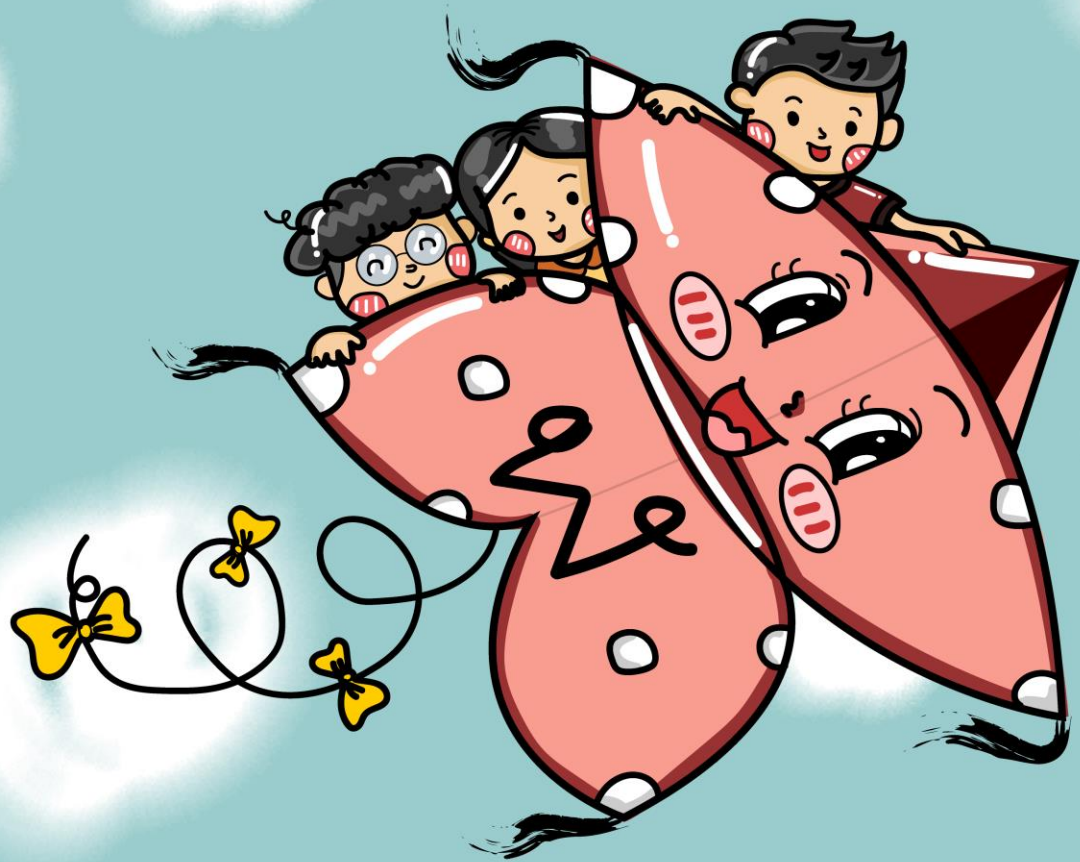
ทันใดนั้น พ. จุฬา ได้ลอยเข้ามารับเด็ก ๆ ไว้ได้ทันเวลา

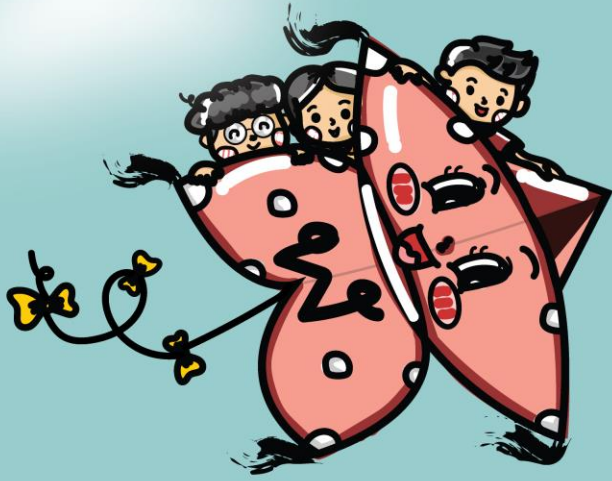
“เกือบไปแล้วไหมล่ะ ดินะที่ข้า พ.จุฬาผู้นำรักมารับตัวพวกเจ้าท่านไว้ได้ทัน” พ. จุฬา กล่าว

“ขอบคุณคุณ พ.จุฬา มาก ๆ เลยนะครับที่ช่วยพวกเราไว้ ไม่อย่างนั้นพวกเราแน่แท้เลย” ภูผากล่าวขอบคุณ

“ไม่เป็นไร ข้ายินดีช่วยเสมอ” คุณ พ.จุฬากล่าวอย่างภาคภูมิใจ

คุณ พ. จุฬา ผู้ใจดี ได้พูดคุย และกล่าวถึงเมืองอักขราพิภพ ให้เด็ก ๆ ฟังระหว่างการเดินทางไปยังเมืองเวหานคร

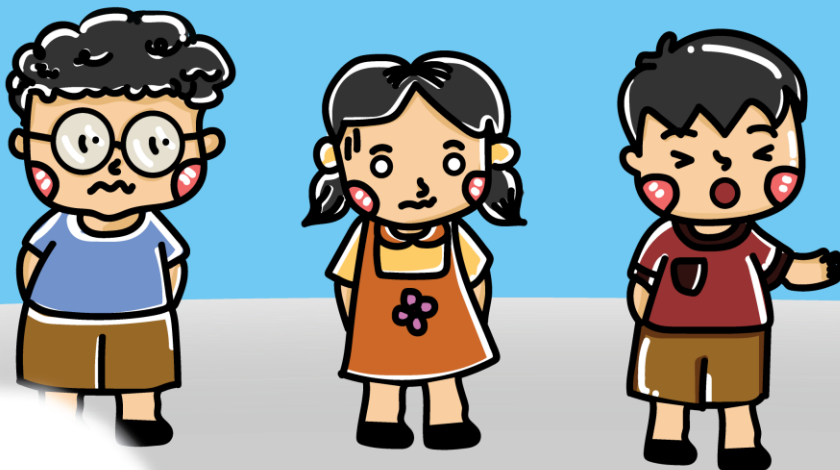

ทุกคนเดินทางมาถึง เมืองเวหานคร ซึ่งเป็นเมืองที่สวยงามตั้งอยู่บนท้องฟ้า
คุณพ.จุฬาได้ส่งเด็ก ๆ ลงยังพื้นเมือง
“ขอบคุณคุณ พ.จุฬา มาก ๆ เลยนะครับ” อาโปกล่าว
“ไม่เป็นไร ขอให้พวกเขาเดินทางกลับบ้านกันอย่างปลอดภัย ข้าเชื่อว่า
เด็กน่ารัก และเป็นคนดีแบบพวกเขา สามารถทำภารกิจได้สำเร็จแน่นอน”
คุณ พ. จุฬา กล่าวก่อนจะลอยลับตาไป

เด็ก ๆ ทุกหันกลับมายังเมืองก็ต้องตกใจเมื่อได้พบกับ ย. ยักษ์ตัวใหญ่น่ากลัว
“ว้าย ยะยะยักษ์นี่นา” นภาร้องออกมาอย่างตกใจ
“คุณย.ยักษ์อาจจะใจดีก็ได้ พวกเราเข้าไปกันเถอะ คงไม่มีอะไรหรอก” ภูผาบอกนภา
“คุณ ย.ยักษ์ ช่วยพาพวกเรากลับบ้านได้ไหมครับ” อาโปถามคุณย.ยักษ์
“ได้สิ หากพวกเจ้าทุกคนช่วยกันทำภารกิจจนสำเร็จ” ย.ยักษ์บอก
“ได้ครับ พวกเราจะตั้งใจทำอย่างเต็มที่เลยครับ” ภูผากล่าวอย่างกล้าหาญ
จากนั้นคุณ ย.ยักษ์ก็ได้มอบหมายภารกิจสุดท้ายให้กับเด็ก ๆ

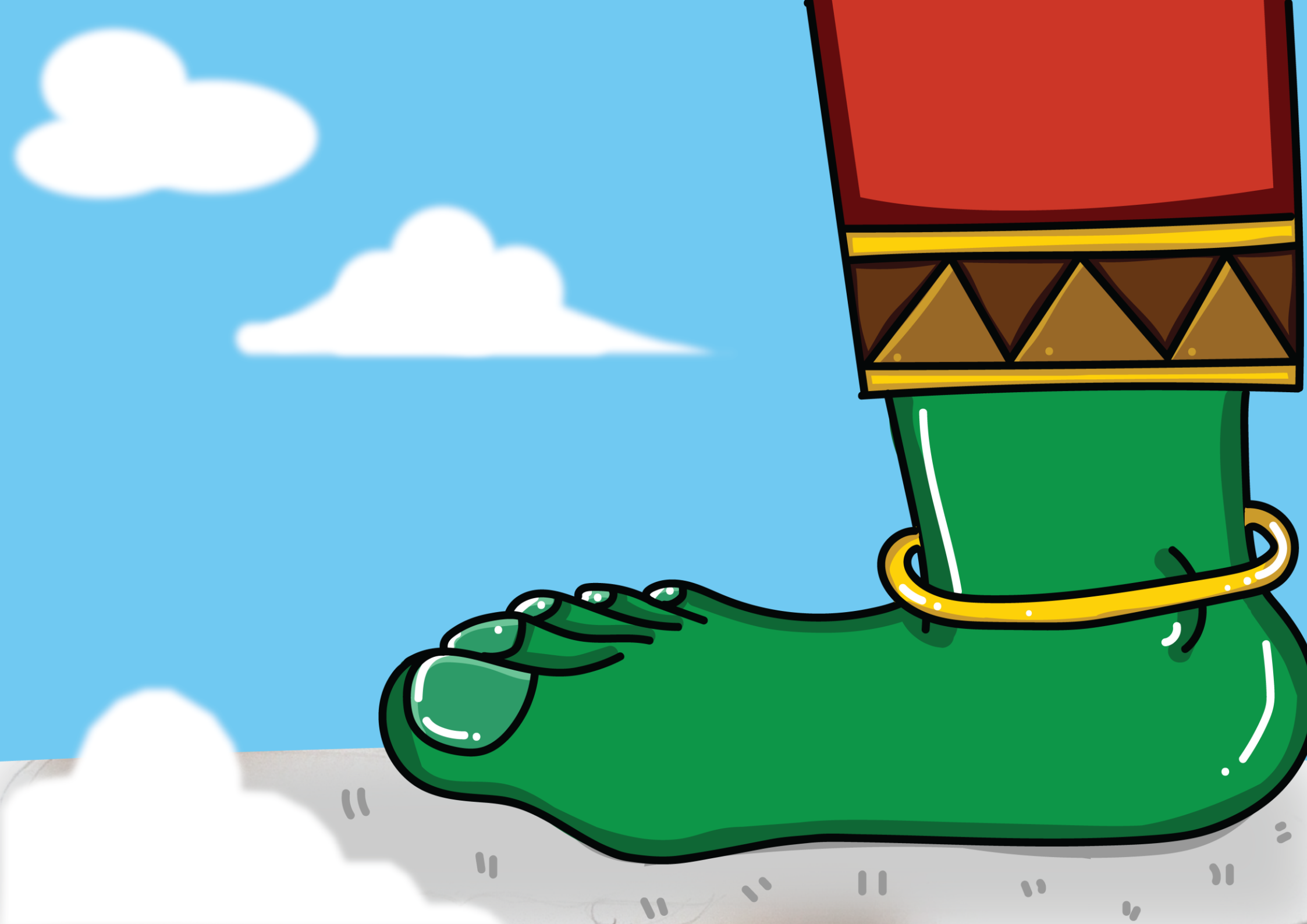
||

||

||

|

||

เด็ก ๆ สามารถทำภารกิจได้จนสำเร็จ ทุกคนดีใจเป็นอย่างมาก

“สำเร็จแล้ว พวกเราจะได้กลับบ้านกันแล้ว เย้ ๆ” ทุกคนต่างพูดออกมาด้วยความดีใจ

“พวกเจ้าเก่งมาก จำเอาไว้นะเราต้องใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง รักและหวงแหนภาษาไทยของเรา สุดท้ายต้องอนุรักษ์เอาไว้ด้วยล่ะ” คุณ ย.ยักษ์ กล่าวกับเด็ก ๆ

“พวกเราจะทำตามที่คุณ ย.ยักษ์บอกครับ/ค่ะ” เด็ก ๆ ตอบรับอย่างมั่นใจ

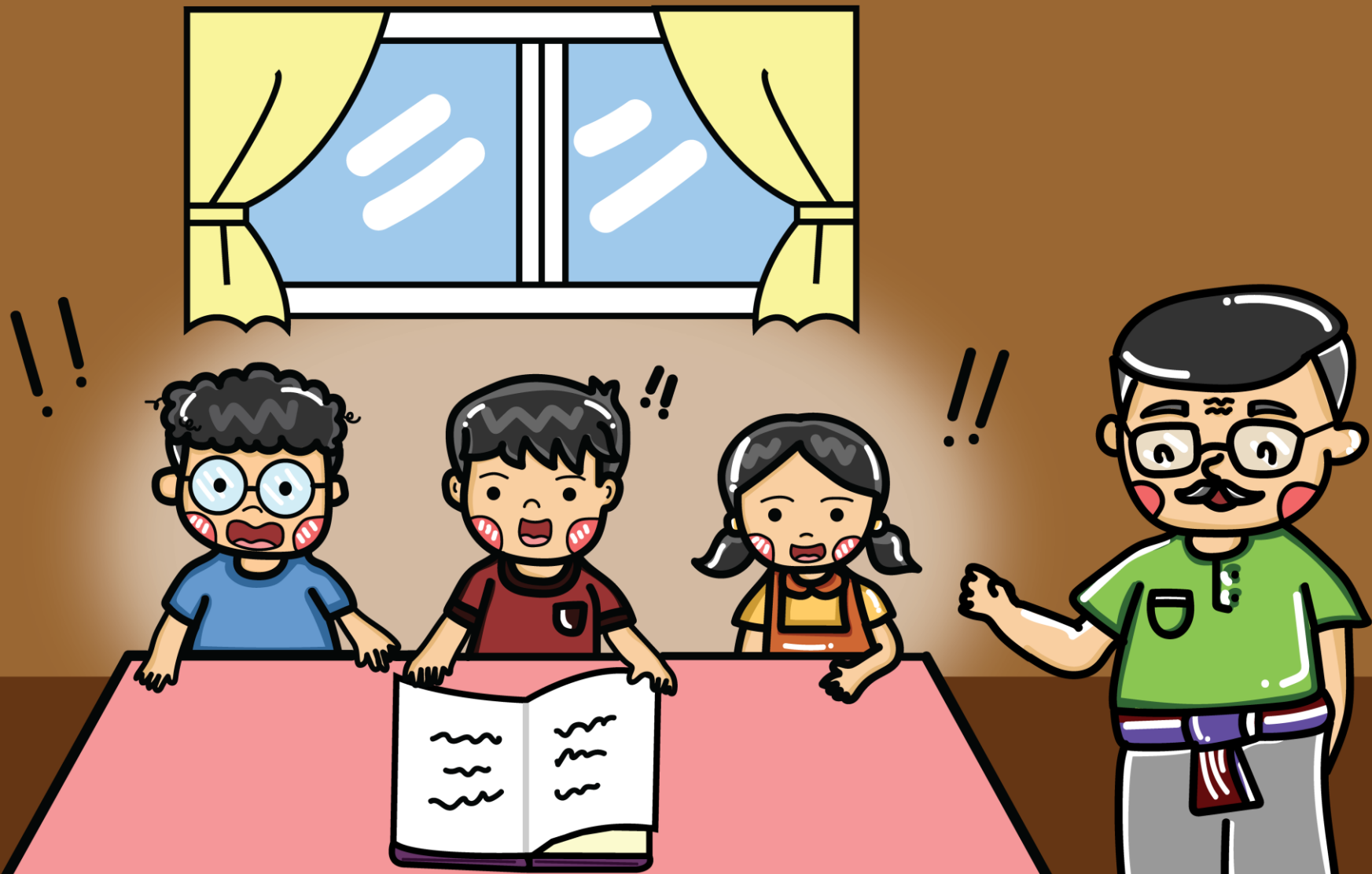

คุณ ย.ยั๊กษ์กล่าวกับเด็ก ๆ ว่า “พวกเจ้าสามารถผ่านด่านภารกิจได้ครบทุกด่าน
ข้าจะมอบรางวัลให้แก่พวกเจ้า กลับบ้านกันเถอะ ฮ่า ๆ ๆ” แล้วจับเด็ก ๆ เข้าปากของตน

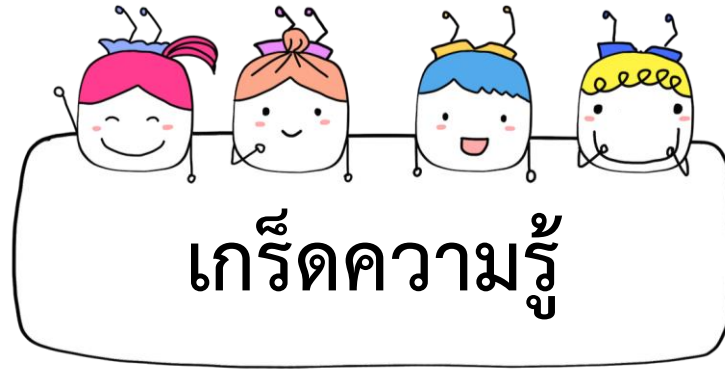

ช่วยด้วย !!!

...

เวลาผ่านไปชั่วครู่เมื่อทุกคนต่างลืมนตา แล้วจูนงกับสิ่งที่เกิดขึ้น
“นี่มันอะไรกัน พวกเราฝัน หรือเกิดอะไรขึ้นกันแน่” ภูผากล่าวถามอย่างจูนง
จากนั้นก็ม็เสียงขอคุณปู่แ่วถามขึ้นมาว่า “เป็นยังงั้กันบ้างเด็ก ๆ อ่านหนังสือสนุกใหม่เด็ก ๆ ฮ่า ๆ ๆ”
คุณปู่ถามพร้อมส่งยิ้มให้แก่เด็ก ๆ

คำประสม คือ คำที่เกิดจากการเอาคำมูลที่มีความหมายต่างกันตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมารวมกันเข้าเป็นคำเดียว กลายเป็นคำใหม่ มีความหมายใหม่ แต่ยังมีเค้าความหมายเดิมอยู่

เช่น ลูกเสือ (นักเรียนที่แต่งเครื่องแบบ)
แสงอาทิตย์ (อนุชนิดหนึ่งมีเกสรัดสะท้อนแสงอาทิตย์ได้ซึ่งแปลกกว่าอนุชนิดอื่น ๆ)
หางเสือ (ที่บังคับทิศทางเรือ) แต่ถ้าลูกเสือ หมายถึง ลูกของเสือ
แสงอาทิตย์ หมายถึง แสงของดวงอาทิตย์
หางเสือ หมายถึง หางของเสือ อย่างนี้ไม่จัดเป็นคำประสม เพราะไม่เกิด
ความหมายใหม่ขึ้น จัดเป็นวลีที่เกิดจากการเรียงคำธรรมดาเท่านั้น

ประโยชน์ของคำประสม

1. ทำให้มีคำใช้ในภาษามากขึ้น โดยใช้คำที่มีอยู่แล้วเอามารวมกันทำให้เกิดคำใหม่ ได้ความหมายใหม่
2. ช่วยย่อความยาว ๆ ให้สั้นเข้า เป็นความสะดวกทั้งในการพูด และการเขียน
3. ช่วยให้การใช้คำไทยที่มาจากภาษาต่างประเทศ ประสมกลมกลืนกับคำไทยแท้ได้สนิทมากยิ่งขึ้น

แบบทดสอบ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนกากบาทคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. คำที่ขีดเส้นใต้ในข้อใดที่เป็นคำประสม

ก. แม่มดดำพาลูกมดออกหาอาหาร

ข. แม่มดในการ์ตูนหน้าตาซีเหร่

ค. แม่มดกำลังขนอาหารกลับรัง

2. คำที่ขีดเส้นใต้ในข้อใดที่เป็นคำประสม

ก. พ่อเลี้ยงคนนี้ใจร้าย

ข. เขาเป็นคนดี เพราะพ่อเลี้ยงเขามาดี

ค. พ่อเลี้ยงนกแก้วไว้หลายตัว

3. ข้อใดเป็นคำประสมทุกคำ

ก. จานเด็ด จานด่วน

ข. คิดถึง คิดก่อน

ค. ตะจุก ตะฉาก

4. ข้อใดไม่มีคำประสม

ก. อันอ้อยตาลหวานลิ้นแล้วสิ้นซาก แต่ลมปากหวานหูไม่รู้หาย

ข. แม่รักลูกลูกก็รู้ยู่ว่ารัก คนอื่นสักหมื่นแสนไม่แมนเหมือน

ค. ลูกผู้ชายลายมือนั้นคือยศ เจ้าจงอุตสาห์ทำสม่าเสมียน

5. ข้อใดมีคำประสมมากที่สุด

ก. ผึ้งนางนวลบินว่อนร้อนเวหา

ข. คาดเข็มขัดนิรภัยปลอดภัยจริงหรือ

ค. ดาวเทียมช่วยในการสื่อสารได้มาก

6. คำประสมในข้อใดแสดงความหมายในทางไม่ดี

ก. ตาไว

ข. หูไว

ค. มือไว

7. ข้อใดไม่ใช่คำประสม

ก. ไม้จิ้มฟัน

ข. เรือรบหลวง

ค. น้ำตาลมะพร้าว

8. คำประสมในข้อใดเกิดจากคำกริยากับคำกริยา

ก. น้ำกะทิ วงแขน

ข. ของกลาง ดวงตรา

ค. กั้นชน ดีชิง

กระดาษคำตอบ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนกากบาทคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			

เฉลยคำตอบ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนกากบาทคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค
1		X	
2	X		
3	X		
4	X		
5			X
6			X
7	X		
8			X

จัดทำโดย

นายพิพัฒน์ สีลาทอง
รหัสนักศึกษา 601103008103
เนื้อเรื่อง/กิจกรรม

นางสาวนิศาชล กระหนาย
รหัสนักศึกษา 601103008110
วาดภาพ/ระบายสี

นายสายรุ่ง พรหมชัย
รหัสนักศึกษา 601103008121
กิจกรรม/แบบทดสอบ

นางสาวกนกสิริ ทองแดง
รหัสนักศึกษา 601103008126
วาดภาพ/เนื้อเรื่อง

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย
คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

